

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 37/17

Λουξεμβούργο, 4 Απριλίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-554/15
Sahar Fahimian κατά Bundesrepublik Deutschland

Οι εθνικές αρχές μπορούν να αρνηθούν, για λόγους δημόσιας ασφάλειας, σε Ιρανή υπήκοο, διπλωματούχο πανεπιστημίου που αποτελεί αντικείμενο περιοριστικών μέτρων, τη χορήγηση θεωρήσεως εισόδου για σπουδές σε ευαίσθητο τομέα όπως η ασφάλεια πληροφορικών συστημάτων

Καίτοι οι εθνικές αρχές διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την ύπαρξη απειλής για τη δημόσια ασφάλεια, η απορριπτική απόφαση πρέπει ωστόσο να είναι δεόντως αιτιολογημένη

Η S. Fahimian, Ιρανή υπήκοος, είναι κάτοχος Master of Science στον τομέα της πληροφορικής τεχνολογίας χορηγηθέντος από το Sharif University of Technology (Ιράν). Το πανεπιστήμιο αυτό αποτελεί το αντικείμενο περιοριστικών μέτρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω της συνεργασίας του με την Κυβέρνηση του Ιράν, μεταξύ άλλων, στον στρατιωτικό τομέα.

Το 2012, η S. Fahimian έλαβε υποτροφία από το Center for Advanced Security Research Darmstadt (CASED) του Πανεπιστημίου Τεχνολογίας του Darmstadt (Technische Universität Darmstadt, Γερμανία) για να παρακολουθήσει εκεί διδακτορικές σπουδές. Το ερευνητικό της αντικείμενο εκτεινόταν από την ασφάλεια των κινητών συστημάτων, περιλαμβανομένου του εντοπισμού παρεμβολών σε smartphones, έως τα πρωτόκολλα ασφαλείας. Στη συνέχεια, η S. Fahimian υπέβαλε στη γερμανική πρεσβεία στην Τεχεράνη αίτηση για χορήγηση θεωρήσεως εισόδου για σπουδές. Επειδή δεν της χορηγήθηκε η εν λόγω θεώρηση εισόδου, άσκησε ενώπιον του Verwaltungsgericht Berlin (διοικητικού πρωτοδικείου του Βερολίνου, Γερμανία) προσφυγή. Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση η μη χορήγηση της θεωρήσεως εισόδου δικαιολογείται από την ανησυχία ότι οι γνώσεις που θα αποκτήσει η S. Fahimian κατά τη διάρκεια των ερευνών της μπορεί να χρησιμοποιηθούν μεταγενέστερα στο Ιράν για καταχρηστικούς σκοπούς (όπως η συλλογή απόρρητων πληροφοριών δυτικών χωρών, η εσωτερική καταστολή ή, γενικότερα, σε συνάρτηση με προσβολή ανθρωπίνων δικαιωμάτων).

Στο πλαίσιο αυτό, το Verwaltungsgericht Berlin ζητεί από το Δικαστήριο την ερμηνεία της οδηγίας 2004/114, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές¹. Η οδηγία αυτή έχει σκοπό την προβολή της Ευρώπης, ως παγκόσμιου κέντρου αριστείας για τη γενική και την επαγγελματική εκπαίδευση, με την ενθάρρυνση της κινητικότητας των φοιτητών που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών και επιθυμούν να μεταβούν στην Ευρώπη για σπουδές. Πάντως, για τη χορήγηση τέτοιας θεωρήσεως εισόδου, η οδηγία απαιτεί, μεταξύ άλλων, ο αιτών να μη θεωρείται ως απειλή για τη δημόσια τάξη. Το Verwaltungsgericht Berlin ζητεί, συγκεκριμένα, να διευκρινιστεί αν οι εθνικές αρχές διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως (το οποίο μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο περιορισμένου μόνον δικαστικού ελέγχου) για να καθορισθεί αν ο αιτών συνιστά απειλή για τη δημόσια ασφάλεια και αν οι εν λόγω αρχές δικαιούνται να αρνηθούν τη χορήγηση της θεωρήσεως εισόδου υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο απαντά ότι οι εθνικές αρχές διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών για να εξετάζουν, υπό το πρίσμα όλων των κρίσιμων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την κατάσταση υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος ζητεί τη

¹ Οδηγία 2004/114/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία (ΕΕ 2004, L 375, σ. 12).

χορήγηση θεωρήσεως εισόδου για σπουδές, αν αυτός συνιστά απειλή, έστω και δυνητική, για τη δημόσια ασφάλεια.

Επιπλέον, η οδηγία δεν εμποδίζει τη μη χορήγηση θεωρήσεως εισόδου για σπουδές σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος (i) είναι διπλωματούχος πανεπιστημίου υπαχθέντος σε περιοριστικά μέτρα της Ένωσης (λόγω της ουσιαστικής συνεργασίας του με την Κυβέρνηση του Ιράν, στον στρατιωτικό τομέα ή σε συναφείς προς αυτόν τομείς) και (ii) επιθυμεί να διεξαγάγει, στο κράτος μέλος αυτό, έρευνες σε ευαίσθητο για τη δημόσια ασφάλεια τομέα, αν από τα στοιχεία που έχουν στη διάθεσή τους οι αρμόδιες εθνικές αρχές προκαλείται η ανησυχία ότι οι γνώσεις που θα αποκτήσει το άτομο αυτό κατά τη διάρκεια των ερευνών του μπορεί να χρησιμοποιηθούν μεταγενέστερα για σκοπούς αντίθετους προς τη δημόσια ασφάλεια. Το Δικαστήριο διευκρινίζει συναφώς ότι η συλλογή απόρρητων πληροφοριών δυτικών χωρών, η εσωτερική καταστολή ή, γενικότερα, η προσβολή ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι σκοποί οι οποίοι προσκρούουν στην τήρηση της δημόσιας ασφάλειας.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Verwaltungsgericht Berlin πρέπει να εξετάσει αν η αφορώσα την S. Fahimian απορριπτική απόφαση στηρίζεται σε δεόντως αιτιολογημένους λόγους και σε επαρκώς στέρεα πραγματική βάση.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582